

Nicu DOFTOREANU

S-a născut în anul 1951 în București. Este absolvent al Institutului Politehnic București, din anul 1975.

Debutul literar l-a făcut publicând în Revista *Ing* și în Revista 6.20.77 care apărea în cadrul Întreprinderii Tehnometal București, amplasată în București Noi la capătul tramvaiului 6 și 20 precum și la capătul mașinii 77 - *de unde și numele revistei* – unde în perioada 1977 - 1978 a publicat mai multe poezii: *Mândrie, Tangoul ochilor albaștri, Arborele Genealogic* și *Tangoul Curiozității*.

A fost membru activ al Cenaclului *Fântâna Mioriței* inițiat de scriitorul Emanoil Cobzalău în cadrul Întreprinderii de Mecanică Fină București în perioada 1980 – 1982, care edita și revista cu același nume, unde a publicat poezia *Tangoul Vîrstelor*.

A mai publicat, în anii 1990 și 1991, în ziarul *Adevărul* poezia *Mândrie*, iar în *Suplimentul Literar Artistic al ziarului Tineretul Liber*, poeziile: *Tangoul Vîrstelor*, respectiv, *Tangoul meu și Rugă pentru un fluture*.

A colaborat la ziarul *Gând Românesc* din Alba Iulia unde a publicat în anul 1990 poeziile *Mândrie* și *Rugăciune*.

Din anul 1997, a început să participe la ședințele lunare ale cenaclului *Destine* din cadrul societății culturale cu același nume, condus de scriitorul, editorul și omul de cultură Victor Gh. Stan, ce editează ziarul cu același nume, unde i-au fost publicate mai multe poezii. Tot aici a publicat primul volum, în aprilie 2000, ca laureat al concursului *cititorul punctează poetul*.

A postat pe site-ul *Clubului Cafeneaua Literară* mai multe poezii și a publicat în revista asociată acestuia "*Cronopedia Revista culturală Penița de Aur*", precum și pe site-ul *Amprente Sufletului*.

A publicat poezii în antologiile *Copacul cu Frunze albe, Cuvinte sculptate, Mama, Planeta Iubirii, Din Livada înflorită a iubirii, Perlele Domnului, Tata, Căpușa*.

A publicat constant în *Ziarul de Cluj*, site: <http://cluj-am.ro> și în revistele *Apollon, Gândul Anonimului, Literar ing, Onyx* din Irlanda, *Pagini Românești* din Noua Zeelandă, *Cetatea lui Bucur, Cronica Fundațiilor, Independența Română, Bogdania, Vatra Veche, Chronos-Penița de aur etc.*

Volume de autor:

- 1 *Tangouri*, Editura Destine, 2002;
- 2 *Tangoul, mereu Tangoul*, Editura Destine, 2004;
- 3 *Sub semnul Tangoului*, Editura Destine, 2005;
- 4 *Tangouri Altfel*, Editura Destine, 2008;
- 5 *Tangoul mereu Tânăr*, Editura Destine, 2010;
- 6 *Tangouri de Ieri, Tangouri de azi*, Editura Arefeana, 2012;
- 7 *În ritm de Tangou*, Editura Destine, 2013;
- 8 *Tangouri sub...acoperire*, Editura Editgraph Buzău, 2014;
- 9 *Tangouri Dintodeauna*, Editura Destine, 2015;
- 10 *Un Tangou numit Dorință*, Editura RoCart, 2016;
- 11 *Nordicus Tango*, Editura Arefeana, 2017;
- 12 *Tangouri zglobii despre copii și nu numai*, Editura Rawex Coms, 2018;
- 13 *Tangouri potrivite... în stil englezesc*, Editura Astralis, 2019.

Premii:

- Premiul I la Concursul Național de Poezie "cititorul punctează poetul", Ediția a VI-a 1998 organizat de Societatea Culturală "DESTINE" cu poezia "Rugăciune" publicată în nr. 80 din 1998 a ziarului "Destine"(rezultatul jurizării cititorilor publicat în nr. 81/1999). A mai luat premiul III în 2001 și premiul II în 2002 la același concurs;
- Premiul de Excelență oferit de Clubul Cafeneaua literară acasă și Cronopedia în anul 2014, Diploma "Nichita Stănescu 2015" de la societatea Culturală Apollon și Diploma de Excelență de la Societatea Culturală Destine;
- Diploma de excelență de la *Apollon* și *Destine* în anul 2015.

Aprecieri:

După ce autorul a decis ca toate poeziile și cărțile publicate să poarte numele de *tangouri*, în volumul ***Tangouri dintotdeauna***, acesta caută să ne convingă de magia și frumusețea pasului înapoi specific acestui dans.

Suntem tot timpul tentați, îndemnați, educați, chiar forțați, să facem doar pași înainte. Începând cu primul pas, continuând pas cu pas sau chiar sărind mai mulți pași deodată, dar să fie înainte. Nimeni nu ne îndeamnă să facem, uneori, și pași înapoi. Să fie bine așa!...

Imaginați-vă că mergeți într-o direcție pe care, la un moment dat, întâlniți un zid de care nu mai puteți trece. Știind și dorind să faceți doar pași înainte, puteți să vă loviți de nenumărate ori de acel zid, care de regulă nu cedează, și să rămâneți

acolo. Este cazul tipic de clacare a unora care nu au cunoscut decât succesul și care la primul insucces nu mai știu cum se poate merge înainte. Fiind prea aproape de obstacol este foarte dificilă vederea unei posibile ocoliri. Cunoașterea, acceptarea ideii de a face și pași înapoi, atunci când este cazul, oferă o altă perspectivă a obstacolului întâlnit și se poate găsi o soluție de ocolire a sa. Uneori acești pași înapoi te pot aduce chiar în poziția de unde ai plecat, dar tot este un avantaj, pentru că știi, de data aceasta, calea care nu duce la succes și, conștient, alegi o altă variantă. Omul ciclic nu este neapărat un om neperformant!

Ce exemple ne oferă viața?

În tehnică sunt nenumărate exemple în care se arată forța rezultată din realizarea, atunci când este cazul, a pasului înapoi. Da, pasul înapoi înseamnă forță!

În mecanică vibrația, care reprezintă pași deși, alternanți înainte-înapoi, reușește să facă ceea o mișcare doar pe o singură direcție nu ar reuși, iar dacă ne gândim la fenomenul de rezonanță, se pot dezvolta forțe uriașe din sincronizarea unor pași mici și deși înainte-înapoi. S-au rupt poduri uriașe, cu structuri mecanice impresionante, bine dimensionate la forțele statice, din corelarea în timp a pașilor unor soldați!...

În electrotehnică, curentul continuu nu trece prin condensator, care nu este altceva decât o întrerupere a circuitului, pe când curentul alternativ, o succesiune de curenți electrici înainte și înapoi, trece prin condensator fără probleme, condensatorul nemaifiind un element de întrerupere ci un element de închidere a circuitului. Dacă circuitul electric se deschide, și includem și atmosfera în acesta, atunci ajungem la undele electromagnetice, care trec aproape prin orice. Undele reprezintă tot succesiuni de curenți înainte-înapoi! Și lumina este o undă electromagnetică. *Doar cu pași înainte nu am putea avea lumină!...*

Pașii înainte-înapoi sunt și frumoși! Imaginați-vă un dans, un tangou de exemplu, doar cu pași înainte, fără pasul înapoi! Sunt trimiteri înapoi în viață și trimiteri înapoi în istorie, la fel de pline de nostalgie.

În poemul *Tangoul bătrâneții*, face mulți pași înapoi cu referiri la cei tineri: *Și chiar de vezi ce-a fost greșit,/...nu poți să-ndrești:/ Ești depășit!/ De vrei cumva a face schimbul/ Constați că nu-ți ajunge timpul!*

În poemul *Tangoul gândului trecut*, nostalgia pașilor trecuți este și mai puternică: *Când pe hârtie-am așternut/ Povestea unei mari iubiri de... VIAȚĂ./ Alt OM am fost, atunci/Când am privit, de jos în sus.*

În poemul *Tangoul retrospectiv*, amintirea anilor trecuți îi provoacă o explicație a diferenței de trăire: *Pentru că în TINEREȚE/ Până și TRISTEȚEA mirosea a frumos!.*

Poemul *Tangoul Stării Eminescu* este o trimitere emoționantă în timp, cu ambele secvențe înapoi dar și înainte, pentru că Eminescu nu are o limită de timp viitor, dar și o reflectare a lui în tot ce este român: *Atunci simți că El provine..și din tine și din mine!/ Fiind un cumul de DESTINE al românilor de bine!*

În poemul *Tangoul istoric*, autorul face referire la ciclicitatea istoriei: *Că și dacă nu ne-am pricopsit/...important e că am supraviețuit!/ Și-i dovedit, la modul biblic,/ ...că-n viață totul este ciclic,/ Așa că poate,/ cu puțin noroc,/ vom pune iar cândva la loc.*

În poemul *Tangoul amintirilor*, rolul important este al inteligenței utilizării timpului: *Dar TIMPUL,/ imuabil și solemn,/ De mic m-a informat că asta e cu neputință... în INFERN,/ Unde,/ când vrei de toate, dar nu poți nimic, Trebui să stai un pic pe loc!/ Să nu te-arunci orbește-n foc!.*

În tot capitolul *Tangou despre timp* sunt referiri la pașii înapoi. În poemul *Tangoul timpului* este o sublimă invitație în trecut: *Așa că astăzi vă propunem o schimbare:/ Veniți cu noi unde tristețea... moare!/ Și viața capătă culoare dintr-o dată/ ...o singură culoare ce arată/ Ca rochia de mireasă... ALBĂ TOATĂ,/ Așa precum a fost cândva, demult,/ Atunci, când totul era încă la-nceput.*

Poemul *Tangoul secret al călătoriei în timp* este un regal al pașilor înainte și înapoi, dar care se supun în final DESTINULUI: *Venim pe lume echipați/ Dar unii nu-s prea așteptați,/ De-aceea care,/ uneori,/ nu sunt de viață, iubitori.../ Fiind mult prea mult.../ nepăsători?!/ Și totuși noi călătorim și nu-cercăm să ne oprim,/ Deoarece născând suspinul,/ Chiar viața ne-ndulcește chinul/ Pe care-l regăsim intact,/ Deoarece avem păstrat.../ Acolo-n noi de fapt... DESTINUL!*

În poemul *Tangoul mașina timpului* autorul reia implicit ideia destinului: *Trecut,/ Prezent,/ sau Viitor/ E imprimat în noi neîncetat/ Chiar de la-nceputul lor!/ Plimbările prin timpul ce ni-i dat,/ Care ne stă la toți în față/ Ne-nvață numai spre sfârșit/ Că... toate-s decalate-n viață/ Și că nimic nu este infinit!/ Cu toate astea-s liniștit.*

Poetul analizează totul, din trecut, prezent și chiar viitor, cu sensibilitate și umor, în ritm de tangou, neuitând nici pasul înapoi, care dă farmec, forță, frumusețe și plăcere demersului, aducând o importantă contribuție la cunoașterea poetică, care uneori este mai premonitivă decât cea fizică sau matematică.

În volumul ***Un Tangou numit dorință***, autorul arată o dorință de a scrie poezie în ritm metaforic de tangou.

Începe partida de dans cu câteva mișcări generale, în poeziile: *Un tangou numit dorință: Ca-n vremea primelor iubiri,... /Când viața n-avea amintiri /Crezând că totu-i cu putință, /Și se numea simplu...DORINȚĂ!/, sau Tangou pe...credit: TIMPUL*

*e nemuritor și nu prea-nțelegător! /Așa că să încercăm să nu îl prea supărăm,
/Când, asezonat cu dor, se impune...CREDITOR!/, în ultima, cerând îngăduință dacă
dorințele nu le va putea îndeplini în timpul pe care și l-a propus.*

Continuă în forță *dansul* cu secvențe orientate spre dorința de bine pentru națiune,
în poemul *Tangoul națiunii: Națiune tulburată /Prea te-ai lăsat torturată /De cei ce
ți-au confiscat /Zâmbetul imaculat!/,* sperând la sprijinul tradiției, în poezia
*Tangoul tradiției : Ignorând ce s-a-ntâmplat /În trecutu-ndepărtat, /Când un
vodă prea puternic /Ne-a ținut în întuneric /Unde strălucea doar banul, /Care ne-a
corcit și-azi neamul! /Ce-a permis adeseori... /Dezbinare-ntre valori!/,* sau al religiei
creștine, în *Tangou creștinesc: Unde sunt acum mai marii ce se luptau cu tătarii?!
/Poate că nici iataganul, ce-l tăia pe Brâncoveanu, /Nu mai pare un simbol
oamenilor din popor /Ce au ajuns păcătoși,... momiți de necredincioși!.*

Mai scade ritmul, când dă de obstacole în găsirea unor căi de acțiune favorabile
pentru națiune, care sunt destule, precum, dezorientare, în *Tangou dezorientat:
Tendința din adolescență /Supranumită abstenență, /A fost pe vremuri lăudată, /Dar
din păcate-abandonată, /Deoarece iubirea nici nu mai contează/,* sau, regrete, în
poezie *Tangou regretabil: Prea multe angajamente...fără realizări curente! /Uităm
total de IUBIRE, dar ne dorim FERICIRE. / În bătlia schimbării ne supunem greu
iertării!/,* sau teama de viitor, în poemul *Tangoul viitorului ucis: Viitorul ne-a fost
ucis spiritual la spital /Într-un mod barbar, /De către cei care au spart globul de
cristal! /Atunci, / Precis! / unii s-au dezis și de ultimul vis, /Eliminat brutal de așa-
ziși fârtați, /Încurajați de regulile strîmbe /Din care-adezea nu rămân nici umbre!*

Un rezultat preconizat al demersului de bine pentru națiune este destul de incert pe
termen scurt și reiese din poezii precum *Tangou la ruletă: Toți cei ce și-au jucat
destinul la ruletă /Au mers de multe ori pe bicicletă, /Așa că nu au nici o scuză!...
/Chiar deloc! /Când tot acuză lipsa de noroc /Și dau mereu vina pe...roată /De
fiecare dată!/,* dar autorul ne îndeamnă la... răbdare și așteptare, precum în poezia
*Tangoul așteptării: De a îți urma chemarea / Spre iubire, fericire...adică spre
împlinire, /Ce-i degeaba de n-ai HAR! /Strici din fașă încercarea și îi înăbuși
mișcarea! / Orice planuri ai de zbor spre un trainic viitor / Eșuează fără DOR!*

Tangoul metaforic al poetului Nicu Doftoreanu ne conduce, cu doi pași înainte
unul înapoi, printre cele mai actuale probleme ale omului și nației, vorbind despre
iubire, indiferență, sau chiar ură, cu speranța că realitatea viitoare va fi mai bună.
Chiar dacă expresia poetică folosită are ritmul tangoului, în speranța de bine, este
vizibilă dorința autorului, ca în realitatea faptelor, să se elimine pasul înapoi, fiind
pozitiv în demersul său.

În volumul ***Tangouri zglobii despre copii și nu numai***, autorul se întoarce la
copilărie prin tangoul poetic. Printr-o insistență caracteristică copiilor, autorul

încearcă să lege artistic două dintre extazurile studiate de Emil Cioran în tentativa sa neterminată de teză de doctorat, *Funcțiunea gnoseologică a extazurilor* din perioada anilor 1930, rămasă pe veci neterminată, este vorba de *legătura dintre poezie și dans*.

În volumele ***Nordicus Tango*** și ***Tangouri potrivite... în stil englezesc***, Nicu Doftoreanu extinde spectrul său poetic și spre cititorii de limbă franceză, respectiv engleză, prin traducerea unora dintre *tangourile* sale.

Unde va ajunge autorul cu poemele sale denumite *tango*?

Fie literatura se va lărgi cu o nouă formă de poem a cărei denumire provine dintr-o altă artă, cum s-a mai întâmplat cu *pastelul*, nume provenit din pictură, în epoca puseului parnasian din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, fie lumea literară se va obișnui cu aceste titluri, considerându-le doar ca pe o figură de stil dragă autorului și se va concentra pe conținutul, foarte dens de altfel, al scrierii acestuia, fără să conteze prea mult titlurile. Personal, prefer o diversitate a titlurilor care să sugereze esențele poemelor respective.

Profil de autor realizat de Nicolae VASILE